

Vi er så nogle stykker, der er enige i de konklusioner, der er truffet her, og hvis den danske befolkning fik lov at lytte med på det her, tror jeg faktisk ikke, der ville være nogen, der forstod, at man kan ligge og køre rundt i en sag, der – jeg ved det ikke helt præcis – efterhånden er 4 år gammel eller sådan noget. Men det har man altså tilsyneladende lyst til, og det har man lov til.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det var ikke for at køre rundt i en sag, må jeg sige til hr. Poul Nødgaard. Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ville gerne have lukket sagen bag lukkede døre i Udvalget for Forretningsordenen. Vi synes, den her sag har en størrelse, så den fortjener at komme frem i offentligheden, at blive refereret i Folketingets protokol, så man efterfølgende kan se, hvad der var op og ned på det her, og hvad der var holdningen hos Dansk Folkeparti til sagen.

Dansk Folkeparti fik jo klar besked på her i Folketingssalen ved behandlingen af L 99, at der var et problem. Det forbigik man. Hvis man læser undersøgelsesrapportens del 1, side 337, kan man se, at det fremgår fuldstændig klart, at til grund for sagen lægges spørgsmål nr. S 703 og S 704 stillet af undertegnede. Det står fuldstændig klart.

Der var ikke noget med, at regeringen gjorde det af lyst. To onsdage sagde statsministeren, at vi var kværunter, og at der ikke var noget at komme efter. Det var der så alligevel. Der var sådan set et milliardtab for staten at komme efter.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu kan jeg jo ikke stille spørgsmål til hr. Vernersen – det er mig, der skal svare – og så ved jeg ikke, om der var så mange spørgsmål i det, men når hr. Vernersen siger, at bl.a. Socialdemokratiet gerne ville have haft den sag lukket i underudvalget, må jeg sige, at så har jeg hørt utrolig dårligt efter i den tid, jeg har siddet der. Nej, det har hele tiden været hensigten, at der skulle køres til den yderste, bitre ende i den her sag. Det har været det, der har været lagt op til hele tiden.

I alle de underudvalgsmøder, hvor vores udmærkede formand forsøgte ligesom at forene parterne til, at nu skulle vi blive enige om det, nu skulle den sag være færdig, ønskede man – og det har man ønsket hele tiden – at lave en

mindretalsudtalelse, og man har også ønsket at få den til behandling her i salen, og det er helt fint, at man har fået det. Vi tager debatten nu og gør det med oprejst pande og mener ikke, der er mere at komme efter.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge Dansk Folkepartis ordfører om, hvordan han har det med at have stemt for et lovforslag, der har medført et milliardtab, der kunne have været brugt til noget bedre velfærd, når den stemme, man har afgivet, bygger på, at regeringen reelt har vildført Folketinget? For da vi havde det pågældende lovforslag til behandling i Folketingets Skatteudvalg og her i Folketingssalen, blev der spurgt ind til, hvorfor den pågældende paragraf var fjernet, og vi fik et svar, som ikke på nogen måde retvisende fortalte om, at konsekvensen af at fjerne den pågældende paragraf, som SR-regeringen havde foreslået indført, ville være et milliardtab.

Det var Dansk Folkepartis stemmer, der var afgørende for, at man lukkede op for et skattehul, der har gjort, at vi mangler penge til at levere ordentlig velfærd til borgerne for.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, nu vil jeg gerne sige, at jeg ikke havde regnet med, debatten i dag skulle være en stor skattepolitisk debat. Så skulle vi nok have sat alle vores skatteordførere på alle sammen.

Vi valgte i sin tid at stemme for det lovforslag, der blev fremsat, og det har vi sådan set ikke fortrudt, for det blev nøje drøftet i gruppen, og sådan er det. Og hr. Stavad sidder selv i en folketingsgruppe, og der træffer man beslutninger for og imod lovforslag.

Men alt det der snak frem og tilbage om, hvem der har gjort hvad, og hvornår de har gjort det, mener jeg jo er nøjagtigt belyst i undersøgelseskommissionen, og der er ikke kommet en eneste løftet pegfinger – bortset fra lidt kritik af nogle embedsfolk, som dog ikke var så alvorlig, at de skulle tiltales for tjenesteforsømmelse eller lignende. Det synes jeg var meget godt.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Når jeg stillede mit første spørgsmål til hr. Poul Nødgaard, var det, fordi jeg leder efter en forklaring på, hvorfor Dansk Folkeparti synes, det